

Jorun Nebb

Fra: Sissel Tollefsen [Sissel.Tollefsen@hib.no]
Sendt: 29. januar 2010 13:25
Til: Firmapost
Emne: VS: 202/09
Vedlegg: Høringssvar Fra Institutt for Sykepleie ved HiB.doc

K I T H
JOURNALNR: 016/10 7.
DATO: 29.01.2010
ARKIVREF:
FORDELT TIL: ABS
KOPI: TC, JY, BA

Institutt for sykepleie ved Høgskolen i Bergen har gitt informasjon om "kompetansekrav for bruk av IKT i helse- og omsorgssektoren" i fellesmøte på instituttet (Instituttmøte) og bedt om innspill fra kollegiet. Forslag til høringssvar har vært sendt ut til alle og det endelige resultatet ligger vedlagt.

Med vennlig hilsen
Sissel Tollefsen
Inst. leder
Inst. for sykepleie
Høgskolen i Bergen

Høringsvar fra Institutt for Sykepleie ved Høgskolen i Bergen

Vi legger til grunn for tilbakemeldingen at kompetansekravet sees på som et rammeverk som viser grunnleggende krav til kunnskap som er nødvendig for å sikre at helsepersonell ivaretar pasientsikkerhet når elektroniske systemer benyttes ved behandling av helseopplysninger. Det legges også til grunn at kompetansekravet er en retningsgivende ressurs for personer som utarbeider undervisningsopplegg.

Før vi kommer inn på de områder som KITH har bedt om spesielle tilbakemeldinger på, vil vi gi noen umiddelbare tilbakemeldinger.

Navnet på kompetansekravet kan etter vår mening oppfattes for snevert og for teknisk. Begrepet eHelse er etter vår mening et videre begrep som gir direkte assosiasjoner til bruk av datasystemer i helsetjenesten. eHelse er et begrep som vi ser brukt i stadig større grad nasjonalt og internasjonalt og er det begrepet som vi bruker i våre nye fagplaner. I vedlegg til kompetansekravet leser vi den samme forståelsen: IKT er systemene, mens eHelse innbefatter aktørene som bruker systemene og den kontekst de brukes i. Vi foreslår derfor at navnet på kompetansekravet endres til "Kompetansekrav for bruk av eHelsesystemer i helse- og omsorgssektoren", alternativt "Kompetansekrav i eHelse for helse og omsorgssektoren". Begrepet "eHelsekompetanse" og "eHelsesystemer" brukes også i kompetansekravet og bør brukes konsekvent gjennom hele dokumentet.

De punkt KITH har bedt spesielt om tilbakemelding på står her i Arial, mens svaret står i Times New Roman:

1. "Kompetansekrav for bruk av IKT i helse- og omsorgssektoren" henvender seg ikke direkte til helsepersonell, men ønsket effekt er at helsepersonell skal få økt kompetanse.
 - a. Er utdanningsinstitusjonene og virksomhetene relevante arena for anvendelse av "Kompetansekrav for bruk av IKT i helse- og omsorgssektoren"?
Vi anser bachelorutdanning i sykepleie som en relevant arena og anser kompetansekravet som et nyttig redskap i utarbeiding av undervisning i eHelsekompetanse over tre år.
 - b. Hvem er riktig målgruppe?
De definerte målgrupper dekkes etter vår mening, men det understrekes at vi ser kompetansekravet i lys av de behov vi definerer i bachelorutdanning i sykepleie.
 - c. Hvordan dekke alle relevante målgrupper?
Faren vil kunne være at det favnes for vidt og at man derfor ikke kan finne sin gruppe. For sykepleie gir dette kravet inntrykk av å dekke i foreløpig tilstrekkelig grad. Det vil gjennom bruk av kompetansekravet avdekkes nye behov og mangler. Vi foreslår derfor at kompetansekravet tas opp til revisjon etter å ha vært i bruk noen år.
2. "Kompetansekrav for bruk av IKT i helse- og omsorgssektoren" skal være retningsgivende for ønsket kompetanse for et bredt spekter av helsepersonell med utdanning på ulike nivå.
 - a. Hvordan imøtekommer kompetansekravene målgruppens behov?
For bachelorutdanning i sykepleie imøtekommes behovet, med visse unntak som kommenteres under punkt 5.
 - b. Hvordan kan kompetansekravene anvendes i undervisning og opplæring?
Kompetansekravet vil være en god ressurs i arbeidet med å utarbeide fagplaner og emnebeskrivelser.

3. "Kompetansekrav for bruk av IKT i helse- og omsorgssektoren" forutsetter noen forkunnskaper.
 - a. Hvordan vurderes forutsatte krav til forkunnskaper?
Det henvises til kompetansemålene i Vox og eBorger. Vox er igjen inndelt i nivå, og det bør spesifiseres hvilket nivå en mener siden det er relativt stor forskjell mellom nivå 1 og 3.
4. Begrepet *læringsutbytte* benyttes.
 - a. Er begrepet forståelig og anvendbart både for utdanningssektoren og for virksomhetsområdet?
Det er både forståelig og anvendbart innen høgskoleutdanning.
5. Eventuelle kommentarer for de enkelte læringsutbytte, eksemplene på tema, samt nivå for læringsutbytte

Punkt 5:

Det bør i eksemplene skilles mellom Nasjonalt kunnskapsenter for helsetjenesten www.kunnskapssenteret.no og Helsebiblioteket www.helsebiblioteket.no. Slik det står nå ser det ut som om de er identiske hvilket de ikke er.

NST har byttet navn til Nasjonalt Senter for Samhandling og Telemedisin. Det er det gamle navnet som står i dokumentet.

Punkt 9:

Punktet er vanskelig å forstå slik det står. Læringsutbyttet viser til lover og føringer, mens eksemplene viser til måter å samhandle og dele informasjon på. Vi er usikre på hva som egentlig menes i dette punktet.

Annet:

Det etterlyses et punkt som tar for seg bruk av omsorgsteknologi. Vi ser at dette vil være et område som vil få større aktualitet bl.a. innen eldreomsorg. Dette kan eksempelvis tas inn i punkt 15 om det ikke tas inn som et eget punkt. Vi mener studenter bør kjenne begrepet og være informert om de mulighetene omsorgsteknologi kan bidra til. Vi foreslår at Teknologirådet tas inn i punkt 5 og Teknologimeldingen i punkt 1.

Vi etterlyser etikk og etiske vurderinger i kompetansekravet. Bruk av eHelsesystemer reiser nye etiske spørsmål og problemstillinger. Disse bør være en del av de krav som settes i et slikt kompetansekrav til helsepersonell.

6. *Begrepsbruk og ordforklaringer* er ikke en del av selve kompetansekravene, men lagt med som vedlegg.
 - a. Hvordan vurderes behovet for og omfanget av dette vedlegget?
Vedlegget gir en god beskrivelse og bidrar til forklaringer som vurderes som svært nyttige.

Vi vil avslutningsvis si at vi hilser dette kompetansekravet velkommen som et nyttig hjelpemiddel i arbeidet med å utdanne sykepleiere som skal møte samfunnets krav til aktuell kunnskap.

Bergen 28.januar 2010.

Sissel Tollefsen
Instituttleder
Institutt for Sykepleie
Høgskolen i Bergen